

Privileges of the sons of God தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சலுகைகள்

“உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்பதை உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்.” மத்தேயு 6:8

இந்த வார்த்தைகள் பொதுவாக உலகத்திற்கு சொல்லப்பட்டவைகள் அல்ல. ஏனெனில் அகில உலகமும் தேவனுடன் எந்தவித உறவும் இல்லாமல் பாவத்தில் விழுந்து கிடக்கிறது. இவைகள் சாதாரண யூதர்களுக்கு சொல்லப்பட்டதல்ல. ஏனெனில் யூதர்களும் தேவனுடன் இணக்கம் இல்லாதிருக்கிற ஆதாமின் இனத்தின் அங்கங்களாக இருக்கிறார். அவர்களது உடன்படிக்கை குமாரர்களுக்கு உரியதல்ல, ஊழியக்காரர்களுக்குரியது. மோசே பணிவிடைக்காரனாய் அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான். (எபிரேயர் 3:5) இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக குறிப்பிடப்பட்டவையிலை. தேவன் அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் என்ன செய்யப்போகிறார் என்பது குறித்து தீர்க்கதரிசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அவர்களது பிதாவாகவோ அல்லது அவர்கள் அவரது பிள்ளைகளாகவோ குறிப்பிடப்பட்ட நேரடியான கூற்று ஏதுமில்லை.

இப்படி இருந்ததாக நாம் அனைவரும் பார்க்கிறோம், இது வேறு மாதிரியாக இருந்தால் சரியானதாக இல்லாதிருந்திருக்கும். ஏனெனில் உலகிற்கு பாவ நிவாரணம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு யூதனோ அல்லது உலகத்தில் ஒருவனோ தற்காலத்தில் தேவனை பிதா என்று அழைக்கவோ, அவரை பிதா என்று எண்ணவோ உரிமையில்லை. கிறிஸ்து மூலமாக அவரிடத்தில் உடன்படிக்கையின் உறவுக்கு வந்திருக்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே தேவனை “எங்கள் பிதா” என்று அழைக்கக்கூடிய ஒரு உரிமையை பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த உறவின் மூலமாகவே அப்போஸ்தலர் யோவான், “நாம் இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம்” என்று கூறுகிறார்.

புரணத்துடன் தேவனுடைய குமாரர்களாக நாம் இன்னும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இல்லை. ஆனால் எதிர்காலத்தில் இமைப்பொழுதில் நாம் “மாறுதல்” அடையும் பொழுது “நாம் மாசற்ற தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும்” நமது ஆண்டவரைப் போலவும் இருந்து அவரது மகிமையில் பங்குபெறுவோம். ஆனால் இப்பொழுது நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, தேவனை எங்கள் பிதா என்று அழைக்கக்கூடிய இந்த கனத்தை, இந்த ஆசீர்வாதமான சலுகையை பெற்றவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனெனில் நாம் அவரது பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறோம். நாம் பரிசுத்த ஆவி என்கிற இந்த பொக்கி-த்தை மண்பாண்டத்தில் பெற்று, தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம். முழு அர்ப்பணிப்பின் மூலமாக கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் வந்திருக்கிறவர்கள் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை அவ்வாறு அழைத்துக்கொள்ளவும், அவரை தங்கள் பிதாவாக உணர்ந்து கொள்ளவும் வேதவாக்கியங்களின் சாட்சியங்கள் முழுவதும் முற்றிலுமாக தங்களை குறிப்பிடுவதாக நினைக்கவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய பிள்ளைகள்

ஆனால் கர்த்தர் அவர்கள் சார்பாக தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் தம்மை பிரத்தியட்சமாகும்படி செய்து, தம்முடைய புண்ணியத்தை அவர்களுக்கு சாட்டுவதற்கு முன்பே, ஏன் இந்த வார்த்தைகளை ஆதிகால சீ-ர்களுக்கு பயன்படுத்தினார் என்பது தான் கேள்வி. அவர்கள் உண்மையிலேயே இன்னும் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழாக இருக்கவில்லையா? நாம், ஆம் என்று பதிலளிக்கிறோம். இன்னும் அவர்கள் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழாக இருந்தார்கள். விசுவாசத்தினால் மட்டுமே தேவனை தங்களது பிதாவானவராக அழைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் கிறிஸ்துவை வழியாகவும், சத்தியமாகவும், ஜீவனாகவும் இயேசு, தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்றும், எதைச் செய்ய வேண்டும் என்று வந்திருந்தாரோ அவையனைத்தையும் கடைசியில் செய்து முடிப்பார் என்றும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அவர்கள் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று கூறிக்கொண்டதாக நாம் காணாவிட்டாலும், தேவனை அவர்களது பிதாவாக அழைக்கும்படியாகவும் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அழைத்துக் கொள்ளும் படியாகவும் தங்கள் விசுவாசத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள்.

நமது கர்த்தரின் மரணத்திற்கு சில காலத்திற்கு பிறகே அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தின் மூலமாக இந்த சலுகையை பற்றிக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். யூதர்கள் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அழைத்துக்கொள்ளவும் அல்லது அவரை தங்களது பிதாவாக அழைக்கவும் பயந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளையாக பேசப்பட்டிருந்தால் அது அவர்கள் ஏதோ நிந்தனைக்-குரியவைகளை செய்ததாக நினைத்திருந்தார்கள். இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரனாக கூறிக்கொண்ட போது அவர்கள் அவரை தெய்வ நிந்தனையாளர் என்று கூறினார்கள். (யோவான் 5:18; லூக்கா 22:70-71)

பரம பிதாவிடம் நமது மன்றாட்டு, அவருடைய தகவலுக்காக என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது என்று நமது கர்த்தர் புத்தி கூறுவதாக அந்த தலைப்பு வசனத்திலிருந்து காண்கிறோம். நமது கர்த்தர் நடைமுறையில் கூறுகிறதாவது: “உங்கள் பிதா அறியாமையுள்ளவரல்ல, புற ஜாதிகள் தங்கள் தேவனிடம் இரந்து வேண்டதல் செய்யும் போது, அவர்கள் தேவன் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார் அல்லது அலட்சியமாக இருப்பார் என்று நினைத்து மகா சத்தமிட்டு மன்றாடுவார்கள். ஆனால் என்னுடைய சீ-ர்களாகிய நீங்கள் தேவனை உங்களது பரம பிதா என்று அறிந்திருக்கிறீர்கள். பூமிக்குரிய ஒரு நல்ல பிதா தன்னுடைய பிள்ளையை சிநேகித்து, அவனுக்கு தேவையானதை செய்கிறது போல, உங்கள் பரம பிதாவும் நீங்கள் அவரை நோக்கி வேண்டிக்கொள்ளுவதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்பதை அறிந்திருக்கிறார். நீங்கள் அவருக்கு சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் அவர் உங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக தெரிந்திருக்கிறார். மேலும் நீங்கள் கேட்கிறவைகளில் சில உங்களுக்கு தீமை விளைவிக்கக் கூடியவைகள் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார்.”

ஜெபத்திற்கு பதிலளிப்பதில் தெய்வீக நோக்கம்

பிறகு நாம் ஏன் அவரிடம் கேட்கிறோம்? ஏனெனில் அவர் நமது பிதாவாக இருக்கிறார். அவர் நமது அன்பான பிதாவாக இருந்து நமக்கு தேவையான, அத்தியாவசியமான அனைத்தையும் ஏற்பாடு செய்கிறார். ஜெபிப்பதற்கான நமது போதனை நமது எல்லாவிதமான ஆசீர்வாதங்களும் பரம பிதாவிடமிருந்தே வருகிறது என்று இன்னும் உணர்வதற்கான விழிப்பை ஏற்படுத்தவே என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். இல்லையென்றால் அவரது அன்பையும் கவனிப்பையும் தியானிப்பதின் மூலம் கிடைக்கும் ஒரு

மாபெரும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்தை பெறமாட்டோம். மரங்கள் ஈரப்பசையை எடுத்துக் கொள்கிற அதே வழியில் நாமும் ஆசீர்வாதத்தை பெறக்கூடாது என்று அவர் விரும்புகிறார். அவர் நமது பிதாவாக இருக்கிறார் என்று கவனிக்கிற ஒரு புத்தியசாலியாக நாம் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். நமது தேவைகளை அவர் அறிந்து அவைகளை ஏற்பாடு செய்கிறார். அவரது கவனிப்பு மற்றும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அனைத்திற்கும் ஏற்றாற்போல நமது விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

நாம் அனுதினமும் பெறுகிற மாம்சீக மற்றும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்கு தொடர்பான விசுவாசம் தூண்டப்படுதலை நாம் பெற வேண்டும் என்பது நமது ஜெபம் கேட்கப்படுவதற்கான தெய்வீக நோக்கமாக இருக்கிறது. கர்த்தர் உலகத்திற்கான தேவை என்ன என்பதை அறிந்து அதை அவர் பொதுவாக உலகிற்கு அளித்து வருகிறார். உலகமானது முடிவில் மானிட சபாவத்தில் அவரது பிள்ளைகளாக திரும்பி வருவதற்கு ஒரு வழியை அவர் முன்னமே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். எல்லாம் அவர்களுக்கு நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும்படி பொதுவான முறையிலும் பரந்த வழியிலும் ஏற்பாடு செய்கிறார். இயேசு மூலமாக தேவன் ஒரு மாபெரும் இரட்சிப்பின் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார். பரலோக ராஜ்யத்தில் சபை அதன் கர்த்தரோடு இருக்கும்படி உயர்த்துகிற ஒரு மாபெரும் திட்டத்தையும் வைத்திருக்கிறார். பிறகு சாபத்தை நீக்கிபோடவும், ஏதேனில் ஆதாமின் ஆரம்ப புரணத்திற்கு மனுக்குலத்தை திரும்ப கொண்டு வருவதற்காக ஆசீர்வாதங்களை ராஜ்யமானது மனுக்குலத்தின் மேல் பொழியும்.

இந்த நற்காரியங்களைப் பற்றி கேட்கிற காதுள்ளவர்களுக்கு கூறுவது நல்லதாக இருக்கும். இந்த தற்காலத்தில் கேட்கிறதற்கான காதுகளை உடையவர்கள் விசே-மாக போதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த காலத்தில் தேவனுடைய கிருபையை பற்றிய அறிவு விசே-சமாக அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே. மனுக்குலத்தில் மற்றவர்கள் அறியாமையில் இருக்கும்படி விடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் விழித்துக்கொள்ள ஆரம்பிக்கும் போது அவர்கள் கொஞ்சம் கேட்டு கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது முற்றிலும் சரியானதாக இருக்கும். தேவனுடைய ஆழ்ந்த காரியங்களை உலகமானது காணக்கூடாததாக இருக்கிறது என்று நாம் நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவது போல, “ஜென்ம சபாவமான மனு-னே தேவனுடைய ஆவிக்குரிமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான்; அவைகள் அவனுக்கு பைத்தியமாகத் தோன்றும். அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாக ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவுமாட்டான்.” மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது: “ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய ஆழங்களையும் ஆராய்ந்திருக்கிறார்.” (1 கொரிந்தியர் 2: 14, 10)

யார் ஜெபிக்கலாம்

கர்த்தர் உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் அவருடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இல்லை. ஆகையால் அவர்கள் அவரை சந்தோ-ப்படுத்த முடியாது. ஆதாமில் அவர்கள் மரண தண்டனைக்குட்பட்ட போதுதான் தேவன் மனுக்குலத்தோடு கடைசியாக தொடர்பு கொண்ட காலமாகும். ஜீவனுக்கான உரிமையை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் பாவிகள், மரிக்க வேண்டும். மீறுதல் சரி பண்ணப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளை இன்னும் அவர் முடிக்கவில்லை. உலகத்தை மறுசீரமைப்பதற்கான புதிய உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகளுக்காக அவர் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கங்களாக இருக்கிறவர்கள் மட்டுமே இப்போது அவருடன் உறவுக்குள் இருக்கிறார்கள். “நீங்கள் என்னிலும் என் வார்த்தைகள் உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால், நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுவது எதுவோ அது உங்களுக்கு செய்யப்படும்.” கிறிஸ்துவின் உறவிலிருந்து வெளியேறினால் நமக்கு ஜெபிக்க உரிமையில்லை. இந்த உறவை நாம் பராமரித்தால், அவரது வார்த்தைகள் நம்மில் நிலைத்திருந்தால், நமது வாழ்க்கை அவரது சித்தத்திற்கு இசைவாயிருந்தால், மற்றும் நாம் அவரது சித்தத்திற்கும், அவரது வசனத்தின் ஆவிக்கும் இணக்கமாயிருந்தால், நாம் என்ன கேட்கிறோமோ அது செய்யப்படும்.

கிறிஸ்துவுக்குள் முழுமையாக நிலைத்திருப்பவர்கள் தேவனுடைய சித்தம் நிறைவேறுவதைத் தவிர வேறு எதையும் விரும்பமாட்டார்கள். அவருடைய வார்த்தைகள் அவர்களில் அதிகமாக நிலைத்திருந்தால், எதைக் கேட்பது சரியானதாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அந்த காலத்தில் அவரது சித்தம் என்ன என்பது தெரியாதிருந்தால், “என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல உமது சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று நிச்சயமாக கூறுவார்கள். ஆகையால் அவர்களது விண்ணப்பம் எதுவாக இருந்தாலும் அதைப் பெறுவார்கள். ஏனெனில் தேவனுடைய சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதே அவர்களது விருப்பமாக இருக்கிறது.